

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendőek

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

68. szám.

Brassó, Csütörtök, június 17-én.

II. évfolyam 1886.

Az államsegély.

Mióta a vámszerződési tárgyalások Ro-
mániával megszüntek, kormánykörökben élénk
tárgyalás alapját képezte azon kérdés: miként
lehetne a leginkább sujtott s veszélyeztetett
erdélyi ipart a végpusztulástól megmenteni?
— A kormány körében ez állandó napikérdés
még e perczben is. Csatlakoztak ehhez az ér-
dekelt körök is, a kolozsvári kereskedelmi ka-
mara és iparegylet, a brassói kereskedelmi ka-
mara s a brassói kereskedelmi és iparegylet.

A kolozsvári iparegylet a belföldi fogyaszt-
tást czélozza. Az anyaország nagyobb városai-
ban akar bizományi raktárakat felállíttatni;
felhívásokat közzétenni, hogy itthon lehetőleg
csak honi ipartermékek fogyasztsanak.

Ez igen szép és dicső. Kétségtelenül nagy
gyakorlati haszonnal fog járni a hazai ipar
emelésére. Ez szép módja a külföldi ipar ki-
szorításának. Ámde hogy állítsunk bizományi
raktárakat, hogy küldjünk Brassóból árukat
bizományba — habár csak negyedéves leszá-
molás mellett is — ha az iparos legnagyobb
részének nincs betevő falatja, ha nincs mód-
jában dolgozni! Eltekintve a kevés nagyipa-
rostól, százkára menő kisiparosainknak hiány-
zik a munkához szükséges tőkeminimum is,
a mely nélkül lehetetlen neki bizományba ké-
szíteni árukat, bármily szívesen tenné.

Készséggel menne be a brassói posztos
Kolozsvárra, ha kellő tőkével rendelkezne,
hogy várlasson legalább egy negyedévet, a
míg áruja elkél. — Viszonyaink között tehát
az első a pénzkérdés. Az iparosnak módot kell
nyújtani arra, hogy dolgozhassék. Ha ez meg-
lesz, akkor mi sem áll útjában a kolozsvári
iparegylet nemes törekvésének; ha egyik ol-
dalról fedezve lesz, könnyű lesz a másik olda-
lon hitelezni.

Ezt akarja a brassói kereskedelmi és ipar-
egylet. Egy árucarnokot akar felállítani, mely
közvetítse a kereskedelmet, mely állandó mun-
kát adjon az iparosnak, mely ugy a belföldi
fogyasztás, mint kivitel tekintetében központja
legyen iparunknak. Az ezen tárgyban kidol-
gozott emlékirat fel lett terjesztve a kormány-
nak s kétséget sem szenvedhet, hogy iparunk
érdekében komoly lépések fognak tétetni kor-
mányunk részéről. Erősen hiszszük, hogy az
árucarnok létre fog jönni s bebizonyítani,
hogy egyedül ez alkalmas virágzásra juttatni

iparunkat. Erről ma nem szólnak. Várjuk a
miniszteri biztos kiküldését, a mi bizonyára
rövid idő alatt megtörténend.

A mig ez keresztülvihető lenne, a brassói
kereskedelmi és iparegylet más lépéseket is
tett. Gróf Bethlen András főispán ur, iparunk
s iparos osztályunk valóságos védőangyala,
kieszköztette posztosaink számára a csendőrség
és fővárosi államrendőrség részére a posztó-
szállítást.

A kereskedelmi és iparegylet egyelőre
gondoskodni akar a csizmadia-, kalapos- és
szabó-iparosokról. Hogy ezt tehesse, folya-
módott a miniszterelnök urhoz, hogy addig, mig
nagyobb mérvű állami szállítás által lehetne
iparosainkon segíteni, részesítse őket a sendőr-
ség s állami rendőrség megfelelő szállításában.
— Alapos okunk van remélni, hogy a törekvő
ifju egylet ezen lépése nem lesz hasztalan s
rövid idő múlva ezen három iparág képvisel-
őin legalább az u. n. inség-munka által fog
segítettetni.

A kormány azonban már tovább is ment
egy lépéssel. A m. kir. államvasutak már
is kijelentették, hogy hajlandók a
lehető legnagyobb tarifarevizióra,
illetve azok lehető leszállítására.
Most a többi vasutakkal folynak ez iránt a
tárgyalások, melyek bizonyára teljes sikerre
fognak vezetni. Teljesen hiteles forrásból érte-
sülünk, hogy a kormány az erdélyi ipar
segélyezésére egy negyedmillió fo-
rintot határozott már.

Bíraljuk meg hazánk anyagi helyzetét e
perczben s mondjuk meg őszintén, elfogulat-
lanul, nem-e tetemes áldozat ez reánk nézve?
Csakugyan az. A kormány meghozza ezt is,
csak hogy biztosítsa honpolgárai jólétét, meg-
mentse a bajban lévőket.

Ez idő szerint még az összeg felosztásá-
nak mikéntje vár eldöntésre. Annyi érdekelt
között ez valóban igen nehéz lesz. Történjék
ez bárhogyan, annyi kétségtelen és bizonyos,
hogy ezen összeg egy nagy része városunknak
fog jutni, mint Erdély legnagyobb, de egy-
szersmind leginkább veszélyeztetett iparvárosára.

Kétségtelen, hogy a segélyadás ezen ne-
me rendkívül nagy gyakorlati haszonnal fog
járni, a melyért iparosaink nagy hálával tar-
toznak atyailag gondoskodó kormányunknak.
Csak hogy itt is az a kérdés merül fel: miként

adja a kormány nekünk e segélyt? Szerény
véleményünk szerint ennek legbiztosabb módja
ismét csak az árucarnok megfelelő segélye-
zése volna, minthogy ez lesz hivatta azon in-
tézménynyé válni, mely áldás leendő összes
iparosainkra egyaránt.

A megindult vámháboru a legjobb alkal-
mat szolgáltatja arra nézve, hogy a nemzet s
különösen mi erdélyiek ismerjük meg kormányunkat. Szerény nézetünk szerint az elfogu-
latlan szemlélő más véleményt nem mondhat,
csak hogy: a kormány többet nem is tehet,
mint tett. Legyen áldás tettén, hogy virágoz-
zék földmívelés, ipar, kereskedelem.

† II. Lajos bajor király.

A bajor király 13-án este öngyilkossá lett: a
stambergi tóba vetette magát s kíséreléssel együtt be-
lefult.

A müncheni rendőrigazgatóság 14-én falraga-
szokon a következőket tudatja:

Lajos király tegnap este háromnegyed hét óra-
kor a bergi kastély parkjában séta alkalmával a stam-
bergi tó hullámai közé dobta magát. A fuldokló ki-
rály megmentésére a kiserétében levő Gudden orvos
szintén a vízbe ugrott és a királylyal együtt odafult.

Mint a nyomok mutatják, a szerencsétlen ön-
gyilkos király és Gudden orvos között a stambergi tó
hullámai között borzasztó küzdelem folyt le. Mire a
szerencsétlenséget észrevették, a király eszméletét
veszté, de az orvossal együtt, a ki kötelességének ál-
dozata lön — még élve szállították a kastélyba, a hol
azonban az orvosok hasztalan fáradoztak megmen-
tésükön.

II. Lajos éjféltkor, Gudden orvos valamivel éjfé-
l után halt meg. A szegény király holttestét tegnap
vitték a bergi kastélyba, s onnan Münchenbe, a hol
ma helyezik ravatalra.

Münchenben a király halála miatt nagy a meg-
döbbenés.

Luipold herceg kiáltványt tett közzé, melyben
tudatja, hogy a király halálával a bajor trón Ottó
hercegre száll, de minthogy az új király huzamo-
sabb, idő óta tartó betegség következtében akadá-
lyozva van a kormányzás személyes vezetésében, a
kormányzás gondjait ő, Luipold herceg veszi át.

Berg kastélyból érkező tudósításokból kitűnik,
hogy a király az öngyilkosságot megdöbbenő kiszá-
mitottsággal készíté elő. Már azelőtt azt mondta Gud-
den tanárnak, nagyon sajnálja, hogy nem maradhat
mellette tartósabban.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A makacs kéro.

(Folytatás.)
II.

Másnap az egész városban csak az »Akaratlan
építési vállalkozó« előadásáról volt szó.

A darab, melynek főalakja, egy gögös ember
volt, a ki leánya kedvesét elutasítja, hogy majdan,
miután mindenféle zürzavaros, de szerencsésen vég-
ződő szereplése: után ismét kegyébe fogadja, — rend-
kívüli hatást idézett elő, a mi különösen egy fiatal
színésznek tulajdonítandó, a ki elég merész volt, Bécs
egyik első s széles körökben ismert fakeskedőjét a
csalhatatlanságig alakítani.

A nap hőse Edwin volt. Oly hűen testesítette
meg szerepét s utánozta az általa tervbe vett alakot,
hogy — habár Stadler ur nem volt építési vállalkozó
— mindenkinek akaratlanul is Stadler fakeskedő ju-
tott eszébe. Senki, még a színház igazgatója sem birt
tudomással Edwin szándékáról s ép ezért ennek hatása
a játszóársakra igen meglepő volt.

Edvin örvendett diadalának. De másnap már
megbánta, hogy szenvedélye által elragadtatá magát.
Teljesen hallgatagon ült másnap társaival egy vendég-
lőben, szótlanul hallgatva magasztalását, midőn hir-
telen oly egyéniség jelent meg közöttük, ki nek meg-
jelenésére e perczben még gondolni sem mertek volna.

Stadler ur lépett a terembe, ki tegnap egy barátja
által értesülve Edwin tettéről, a színházba sietett, hogy
a hihetetlen hír valódiságáról meggyőződjék, direkt
Edvinnek tartott.

A mily nagy volt haragja tegnap, oly higgadt
lett ma. Meggondolta a dolgot s czélszerűbbnek látta
lefőzni a sértőt, mint haragját mutatni a világnak.

— Jó reggelt, uraim! — kiálta oda a bámula-
tuktól alig feleszmélteknek.

— Gratulálok Hochleitner ur — folytatá sza-
vait gunyos szívéllyességgel — gratulálok a nagyszerű
sikerhez!

Edvin megszorodva emelkedett fel helyéről s
mélyen megzavarodva érinté legnagyobb ellenségének
odanyújtott kezét. De magaviseletét nem tudta fel-
fogni.

— Álarca, kedves Hochleitner ur — folytatá a
miliomos előkelő s lekötélő hangon, legkevésbé sem
törődve a meglepetett színészekkel s egyéb vendégek-
kel — álarca kitűnő volt; alakítása egy kis csekély-
ségig nagyszerű. En ugyanis igazi champagnert szok-
tam inni, ha mulatni akarok, holott ön a főjelenet-
ben — viz-t ivott! Minthogy ön elvégre sem nem
Diogenes, de még kevésbé bölc s hogy jövőben a
közönség az utánzatból ne következtessen az eredetire,
hátkorodtam önnek egy kosár valódi, legkitűnőbb cham-
pagner lakására küldeni, melynek tartalma jövődö-
ben kiegyenlítendő a vizenyős hibát. Jó étvágyat hozzá!

E szavakkal a fakeskedő megszorította a mind
nagyobb és nagyobb zavarban lévő Edwin kezét s el-
bucszott.

Mélyebb s érzékenyebb sérelmet nem okozhatott
volna senki Edvinnek, mint ez volt annyi szemtanu
jelenlétében.

Az ily megalázó viszonzásra nem lehetett elké-
szülve.

A vendégek kacagása, kik az öreg ur minden
szavát hallották, ép oly nagyon bántotta, mint társai
mély hallgatása, kik még mindig szótlanul ültek ott s
ő igen örvendett, mikor végre megszabadult e helytől.

Stadler ur bosszujának hire villámsebességgel
terjedt el a nagy városban. Mindenki kacagott a ki-
tűnő gondolat felett, — a mi még tetőpontjára hágott,
midőn este felé hire terjedt, hogy Hochleitner hirtelen
rosszulléte miatt a tegnapi darab ismétlése elmarad
és helyébe egy régi vigjáték kerül színre.

Edvin rosszullétének különben sajátságos törté-
nete volt. Megszégyenítve s meggyalázva tért haza
lakására, a mint a vendéglőből elszabadulhatott. Öt-
honn csakugyan egy kosár champagner várta s ő soká
gondolkodva további teendője felett, végre elhatározta
magát, értesíteni igazgatóját, hogy sem ma, sem egy-
általában máskor nem hajlandó többé fellépni tegnapi
szerepében. (Folytatása következik.)

Román lapszemle.

Tek. szerkesztő ur! A rémuralom nálunk tetőpontjára hágott. Félelem, rettegés uralkodik nálunk, épen úgy, mint hajdan azon utazók között, a kik a b. i. erdőben utaztak. Nem tisztelik többé nálunk a becsületet, a vagyont, az életet. Mindent lábbal taposnak a hatalom emberei, semmi sem menekszik meg ezen zavargók dühétől. Tamadás, vagyon és élet-rablás fenyeget, ezt várhatod. Mindenki száműzetik, a ki nem kormányparti . . .

Honnan írják ezt a sötét képet? Talán a „Gazetă“-nak Petru vóda várának környékéről Bethlenből; talán a „Tribună“-nak a nyugati havasokról, talán mind a kettőnek Budapestről? Ez egyszer nem találta el a t. olvasó s így nekem jutott a szomorú kötelesség, hogy megmondjam. A szabad Romániából, a híres Negru vóda várának romjai alól a rakoncátlan Argyes folyó mellől, Pitestről írják ezt „Bukur“ juhász híres városába a „Resboiul“ című lapnak. Hát ilyenek történhetnek még a szabad Romániában is?

Nem kell megijedni t. olvasóm! Nem olyan fekete az ördög még Pitesten sem, mint a milyennek festik. Mikor I. Károly dunai útjáról hazatérő útjában Pitestet is érintette, egy felbérelt atyafi nagyot fűtlyentett a pitesti indóháznál, azonban megesett neki ez egyszer, mert észrevette a közönség, hogy ki volt a fűtlyes legény s ott nyomban kegyetlenül elagyabugyálta a szerencsétlent, a ki így még azt a pár frankot sem kapta meg, a miért a fűtlye elszánta magát. Ennyi az egész. Lám hogyan értenek a szabad Romániában a szunyogból elefántot csinálni! Értenek ehez nem csak a vidéki levelezők, de még a honatyák is ott a Mitropolian. Lássuk csak!

Jonesko N. honatyá: Nincs többé biztonságban az ember élete Bukurestben, a rendőrség bérenczei büntetlenül agyonüthetik a honpolgárt fényes nappal, a város közepében. Bretianó m. elnök. Nem felelhetek, mert nincs tudomásom a történetekről. Jonesko Take: Azt hiszem, hogy a miniszternek tudni kellene azt, a mit mindenki tud, kéri a minisztert, hogy fedezze fel a merénylőket. Statesko igazságügyér: Közelebb kezeimben lesznek a jelentések.

Addig is annyit mondhat arról a pitesti áldozatról, hogy azt azért küldték a pitesti indóházhoz, hogy fűtlyöljön, midőn a királyi vonat elindul.

Többen a vitakozás bezárását kérik. Megtörtént. Szép ez is, de halljuk másnapon Fleva honatyát: Engedjék meg, hogy mondjam el, mi történt velem tegnap este. Egy szenator a többségből, a ki becsületes ember s egyike legjobb barátainak, hozzám jött tegnap este 9 órakor. Csudálkozva azon, hogy ilyen késő időben keres fel, ime mit felelt: „Épen most hallgattam ki történetesen két ember párbeszédét a járdán Kapsa czukrászdája előtt s megdöbbentem az egyiknek következő nyilatkozatán: „Ne higgye ön, hogy Fleva ki fogja kerülni ép bőrrel a rendőrség kezét.“ „Azért jöttem önhöz, hogy ön vigyázzon magára.“ Uraim! Megvallom, hogy megijedtem, mert nem hordok magammal sem zsebórát, sem forgópisztolyt . . . (Iszonyu zaj). Elnök: Eltért ön a tárgytól. Intézzzen interpellatit. Nacu igazságügyér: „Mi nem ülhetünk többé itt; Fleva azzal vádolja rendőrfőnökünket, hogy a polgárok zsebeiből a zsebórát kilopatja. (Kimegy a teremből) Robescu; Erélyesen tiltakoz-

zik, de a zajfelnyeli szavait. Rimniceano kiabál, Radulesco: „Ime megállapítom, hogy a miniszteri székek kiüresedtek. Radu Mihály közmunkaügyér.

Ime itt vagyunk, mi nem hagyjuk el székeinket. (A zaj leirhatatlan lesz). Mindenki ott hagyja helyét. Az elnök is fölkel. Radu Mihály Flevához közeledik és hangosan megtámadja. A gyűlést elnök 10 percze felfüggeszti, azután elnök felhívja Flevát, hogy maradjon a tárgynál, ha nem akarja, hogy tőle a szót elvonja.

Több képviselő s ezek között Marghiloman tiltakozik az elnöknek ezen fenyegetése ellen. Fleva: Az igazságügyér nyilatkozata után fejtegetéseimet egy közelebbi gyűlésre halasztom, midőn a m. elnök is jelen leend. Most csak arra emlékeztetem önöket, hogy nincs annál szomorítóbb látvány, mint egy olyan országgyűlés, mely csak azokat engedi beszélni, a kik neki tetszenek és megtagadja azoktól, a szót kik kegyét nem élvezik.“ Lám, hogy a szabad Romániában sem minden arany! Az emberek ott is, még a honatyák is, tele vannak pártszenvédelelyel, pártgyűlölettel, mely egy Flevának is, ki csak most volt Bukurest polgármestere, tehát kormányparti ember, ilyen szavakat ad ajkaira: „Minden hivatalnok, a kiket én a városházától lopásért elmozdítottam, hivatalt kapott a rendőrségnél.“ Lahovary pedig, Fundesku a „Telegraf“ szerkesztőjét és honatyát rágalmazónak, szellemi orvtámadónak, batusnak nyilvánítja. De elég mára ennyi a szabad Romániából. Czenkalji.

Küküllőmegyék rovata.

Segesvár, 1886, június 8.

Nagy-Küküllőmegye rendes tavaszi közgyűlése.*)

Nagy-Küküllőmegye rendes tavaszi közgyűlése folyó hó 8-án tartatott meg, gróf Bethlen Gábor főispán elnöke alatt, a tagok élénk részvéte mellett.

A tárgysorozat 137. pontot tartalmazott. Ezek között a nevezetesebbek közé tartozott, — s vita tárgyát is képezte újjólag is, — mint mindannyiszor, a megyei tisztviselők nyugdíj alapja létesítése tárgyában alkotott szabályrendelet.

Szász atyánkfiai ugyanis félni látszanak attól: nehogy a volt szász székekből származó, ily természetű nyugdíj alapoknak, a létesítendő megyei tisztí nyugdíj alapba való bevonása által, valamelyik a volt Felső-Fehérmegyéből ájtott, illetve nem szász, tehát magyar tisztviselő, valahogyan nyugdíj igényt szerezessen s valaha még élvezhesse, — mintha bizony az 1876. évi XXXIII. t. cz. intézkedésénél fogva nem — „Nagy-Küküllő“, — hanem Segesvár, Medgyes, N.-Sink, vagy Köhalom székekben élénk jelenleg is.

Gróf Bethlen Gábor főispánban van itt is minden reményünk s hisszük is, hogy szokott erélye és tapintatossága folytán, az alap létesítése sikerülni fog.

A gyűlés befejezte után, — mely déli 12 óra körül ért véget, — következett az 1885. évi budapesti országos kiállításán kitüntetettek érmeinek és okiratainak a főispán ur általi kiosztása.

A kitüntetettek következők voltak:

Adleff Károly Segesvárról, ifj. Beer György Segesvár, Christián Márton Köhalom, Folberth János Segesvár, Fronk Károly Segesvár, Földmívelési iskola Medgyes, gr. Haller Ferencz Fehéregyháza, Hermann

*) Az ünnepek miatt késett.

Szerk.

Dániel Segesvár, Hoch József Kis-Kapus, Ipsen Frigyes Medgyes, Krisch Márton Berethalom, Matzák Mihály Segesvár, Mulsteffer Károly Segesvár, ifj. Petky Ferencz Királyhalma, — segesvári komló termelő egyesület, — Schönauer Frigyes Segesvár, Teutsch József Segesvár, Tóbie János Köhalom, Weisz Frigyes Segesvár, Zimmermann testvérek Segesvár, gr. Bethlen Maurer Berta Nagy-Selyk, Góosz Dániel Segesvár, gr. Haller János Héviz, Misselbacher Ágoston Segesvár és Wolff Sarolta Segesvár.

Az érme kiosztásának befejezte után, megyénk szeretve tisztelt főispánja, egy emelkedett szellemű beszédben hivatkozott arra, hogy mennyire örvend, miszerint megyéjének e szorgalmas iparosai — kik között különösen a segesváriak vannak képviselve, — ily szépen adták tanujelét az érdem jelére való méltatásuknak sat. mely igen talpra esett beszédét zajos hoch! és éljen követte.

A kitüntetette — többnyire iparosok — nevekben, Róth Károly ügyvéd üdvözölte a főispánt, megköszönve mindazon fáradozását, melyet ismert tevékenysége által ez ügyben tanusított, melynek bevégezte után, a főispánnak tett hoch! és újra történt megéljenzései után a gyűlés fél 2 órakor eloszlott.

r. i.

Fogarasmegye rovata.*)

I.

Horváth Mihály főispán megnyitó beszéde Fogarasmegye tavaszi közgyűlésén.

Tekintetes közgyűlés!

Még visszhangzanak az ujon épült megyeház disztermének falai azon halát adó imáktól, melyeket e nemes megye különböző vallásfelekezetek tisztelt főlelkészei, egyfelől elhivatásukból, másfelől hazafiságból kifolyólag nemes Fogarasmegye polgárai nevekben emelték a legfőbb lény, a mindenható uristenhez s ezen szívünket mély ihletséggel átjáró pillanatban nekem jutott a szerencse, tek. bizottmányi gyűlés, hogy mint e nemes megye főispánja, a megye áldozatkészsége következtében létesült Fogarasmegye új megyeháza disztermében, első rendes megyei gyűlést megnyithassam.

Tekintetes közgyűlés! Fogarasmegye ezen ujonnan épített megyeháza létesítése és annak berendezése által, bemutatta szeretett hazánk előtt életképességét, megcáfolta azon tévhitet, melyet sokszor oly örömezt kívántak hangoztatni, — részint viszonyainkkal nem ösmeretesekek, részint tán nem a legjobb akaróink — miként elosztandó nemes Fogarasmegye s ezen vélemény, hogy a multban valójában ténynyé nem vált, első sorban köszönhetjük azt mélyen tisztelt kormányelnökünk, Tisza Kálmán ő nagyméltóságának, ki kegyes volt kihallgatni e nemes megyét őszintén szerető s az itteni viszonyokat teljesen ösmerő, higgadt polgárait s azok által mondott igazságok felől meggyőződvn, erős kézzel fenntartotta, a készülődő viharok daczára szeretett Fogarasmegyénket.

Igen jól tudom, tek. bizottmányi gyűlés! hogy e földön semmi emberi mű nem tökéletes s alig létesül valami, ha az egyszerű nincs, a helyes, de sokszor az igaztalan kritika mindég ott van, igyekszik az első, a létesített megbirálva, annak előnyeit úgy netaláni hátrányait is kimutatni igazságosan; mig az igaztalan

*) Ünnepek miatt késett.

Szerk.

Alkalmi tárcza.

(Csím nélkül.)

Nyolcz éve, hogy akkor még jövődöbeli qu — sógornőmet — ki jelezte, hogy anyósa, ki Csikmegyében lakik, pünkösdre Brassóba jő — egész tisztelettel kérdezem: megjött-e az anyósa? — Nemmel felelt, mit én tudomásul vettem.

Másnap találkoztam leendő nőmmel, és az sirva panaszkolta, hogy milyen háborut idéztem elő a hazában fentti kérdéssel. E lefeletti bámulatom csak akkor szűnt meg, midőn pünkösöd másodnapján tölem kérde egy jó emberem: megjött-e az anyósom? Rövid commentár után tisztában voltam a sógornő haragjával és kiegyenlitem a dolgot beigazolvá ártatlanságomat. Célzásnak vette a jó sógornő, mert anyósa csikmegyei és akkorára ígérkezett, midőn a többi csiki asszonyok szoktak kijönni. Pedig valljuk be, nem szégyen ha csiki asszony az anyósum. A sógor bezeg nevette a dolgot. Ma az „anyós“ jelzés többé nem is szégyen. Magam jelentem be pünkösöd előtti szombat csiki vendégemet a bejelentési hivatalnál, hol egy buzgó hivatalnok a magyarul nem értő bejelentőnek alaposan megmagyarázva a bejelentési lap miképi kitöltését, illetén szólott: „Hieher schreiben Sie den Nanem der anyós, dann Ihre Adresse!“

Taval nyáron magam jártam Csikban és nemcsak a kőfakeresztek sokasága ejtett bámualtba, hanem inkább a csiki asszonyok szorgalma. Sajnos, hogy leányai a szorgalmat nem tartják sportnak és talán ma nemcsak tournüre, hanem a bicyckle képezi álmuk tárgyát.

Egy csiki falu szélén kocsisom a lóvát meg-

patkoltatá. Mig a szekeren ültem egy csomó rajkó fogta körül a szekereimet. Persze — karajczárt kértek. Megajándékoztam mindegyiket egy kemény vassal. Ez megtetszett a mamájuknak és ölebe lévő gyermekét is sietett nekem bemutatni. Ennek már kénytelen voltam egy sustákat adni. Az anya megköszöni és azt kérde tőlem: Hová való a méltóságos ur? (A bamba — engem hivatal főnöknek nézett) Brassóba, volt válszom. Erre én kérdeztem: volt-e Brassóban magalelkem? Hogyne méltóságos ur, ott árultam én becsületet. Most is ott szolgál egy leányom a nagyságos Thalmayer urnál a vár-utczában. Utitársam erre azt mondá: ismerem a leányt, gazdám sógoránál lakik, de rossz leány, sok katona szeretője van. — Oh! akkor verje meg őt a csoda, mondja az anyóka, mert higgyék meg a méltóságos urak ezen szavakkal küldtem be a leányomat Brassóba. Eredj fiam szolgálni, tanulj becsületet Brassóba, én is ott tanultam. Szeretőt tarthatsz, de nem bakát vagy csizmadiát. Hanem legyen nagyságos ur, nekem is az volt. A ló meg volt patkolva és tovább haladtunk, gazdagodva egy tapasztalattal.

Midőn e sorokat írom, még a bucsu könyei nem száradtak le a jó csiki anyókák szemeiből. Elmentek és itt hagytak bennünket a vámháboru nyomasztó levegőjével telt falak között. Évről-évre csökken a csiki asszonyok vendégszáma és ha a főkapitány erélyét fel nem adja és a bejelentési hivatal be nem szünteteti a működését, a legközelebbi pünkösöd első napján arra ébredünk fel, hogy egyetlen apró lovas csiki szekér sem tisztel meg bennünket megtelt tartalmával. Az ipar hanyatlása folytán tönkrement és szünelől posztógyá-

rak és kötélverő műhelyek a nélkül is néhány száz csiki asszonyt megfosztottak a brassói pünkösdi látogatás élvezetétől, mert leányaik nem kaptak helyet. Ez okból már évről-évre csökkent az érkezők száma. De a brassói főkapitányság és a bejelentési hivatal szintén nagyban mozdítja elő az érkezők apadását. (A „Kr. Ztg.“ legközelebb a magyar intelligenciát újabb statisztikai adatok alapján fogja kiszámíthatni.) Volt is az idén panasz a jó mamák ajkán és volt bu nemes és szerető sziveikben.

Képzeld édes anyám — mondja a leány — már annyira meg vagyok alázva, hogy a flasteren nem is szabad sétálnunk. Szeretőt sem tarthatunk, de még beszélni sem szabad a katonával. Nótát pedig egyet sem tudunk. Mert hol lehetne másutt nótát tanulni mint a kuton. De nekünk a kuton még halkan sem szabad beszélni. „Megvénülünk édes anyám, mond a másik, mert ha szeretőt nem tarthatunk, hogyan mennénk férjhez. Vége van már a magyar nótának, hogy: a virágnak megtiltani nem „lehet.“ Bezzeg a kisasszonyoknak meg van engedve a promenádon sétálni, látogatókat fogadni, bálókba menni, de nekünk minden meg van tiltva.

Igazad van én édes magzatom. Sok bolond is történik Brassóban. Hát mire való nekünk a bejelentési hivatal. Ünnepi látogatás 2 napi érvénnyel! Nem keres minket sehonnai a policzaj, Jegyeznek fel azok az urak, hogy hol vannak a rablók betyárok, a és tolvajok, hogy ha keresik ezeket, kéznél legyenek. De a csiki asszonyokat nem szükséges feljegyezni.

Heh más világ is ez előtt! Isten veled drága magzatom, Páh-puszi!

-g.

kritika, vezéreltetve igen sokszor személyes érdektől is, még a létesített mű előnyeit is, sárba kívánja lerántani, mi egyébiránt a világ fenállásától fogva megszokott dolog, de megszokott dolog az ily kritikának következményei is, mert a míg a helyes és szakértő bírálatnak a jó következményei mindég megvannak, a helytelen, nem szakértő s tán önzés által vezetett bírálat sárdobálásai rendszeren a történelem, sőt a napi tapasztalat bizonyításai szerint is visszahulltak és hemocskolták azt, ki igaztalanul tette meg a helytelen kísérletet, megkivánok győződve lenni azonban, hogy ez utóbbi itt nem fog történni.

Tek. bizottmányi gyűlés! Midőn, mint jelzém, emberi korszakot alkotó művek felett is ily kemény-ítéletek mondatnak, mennyivel könnyebb egy megyének ujonnan épült megyeházát megbírálni; történten azonban bármily erős bírálat, mégis már előre nyugodt tudattal kifejezhetem, hogy ezen Fogarasmegye közönsége áldozatkészsége következtében felépült új megyeháza építése alkalmával időt és fáradságot nem kímélve, csak hogy jól és meglegedésre sikerüljön, mindent megtett a kiküldött építészeti bizottság, megtett e megye tisztelt alispánja, főjegyzője és az összes hivatalos személyiségek meg a nagyméltóságú közmunka- és közlekedési-ministerium által az építés felügyeletével megbízott építészeti főnök, kir. főmérnök Sompek József ur és végtére megtett, mit viszont öszintén kiemelek, maga vállalkozó Kehlhoffer József s így ennyi erő a legtisztább akarattól vezéreltetve, építteté fel, mint fennebb is jelzém e nemes megye áldozatkészségén, nézetem szerint bátran kimondható, szép, a célnak megfelelő s az épület nagyságát és díszét véve, mindenek felett jutányos árban épült és berendezett, Fogarasmegye tulajdonát képező új megyeházát.

A tárgysorozat rendén, mint méltóztattak is azt olvasni, sok fontos tárgy van felvéve, melyek között előfordul az új megyeház felépítése és berendezése is, az összes tárgyak feletti higgadt és hazafias tanácskozásra, s abból kifolyólag a megyére nézve üdvös határozat hozatalára kérem fel a t. kts. megyei közgyűlést.

Azt hiszem, de tudom is, tisztelt közgyűlés, hogy nemcsak az én érzelmeimet, hanem a nemes megye minden lakosságának szívből jövő hazafias érzelmeit fejezem ki, midőn e megye új megyeházabani első nagy gyűlése alkalmával, mielőtt az ügyek tárgyalásához hozzáfognánk, élő szóval: legelsőben kifejezem Fogarasmegye és magam részéről a legmélyebb tisztelettel és szeretettel párosult mély hódolatunkat legalkotmányosabb apostoli királyunk Ferenc József ő felsége iránt és ragaszkodásunkat ő felségének választott alkotmányos kormánya, a magas magyar miniszterium iránt.

Tisztelt közgyűlés! Én, ki szerencsés vagyok e nemes megye főispánja lehetni, ez új megyeház dísztermében, mint első gyűlésén kérem fel önöket, legyenek mint eddig, hazafias összetartók, vallás- és nemzetiség különbség nélkül, legyenek minden jó és hazafias ügyben egyetértők, s ebből kifolyólag összesített erővel tegyünk meg mindent, mi e megye lakosságának jólétét, örömét, boldogságát s vagyoni gyarapodását eszközölheti; tegyünk meg kulturális, így iparfejlesztése tekintetéből is, a törvények keretén belül, s óvja Isten e megyét, melynek teljes, összesített erejére saját jóléte megteremtése végett szüksége van, minden olyan pártviszályos küzdelemtől, melybe azon szép, annyi jónak eszközölése és végrehajtására képes, összesített erő elforgácsolódva megsemmisüljön, igen uraim! mind eddig, mit saját tapasztalatom után önértzetel is mondhatok e nemes megyéről, tegyünk meg mindent a közjólétért, nemes megyénk és annak lakossága érdekében jövőben is, s legyenek meggyőződve, ha ezen egyenes és biztos uton haladnak, akkor teljesítjük önön magunk, s első sorban szeretett magyar hazánk iránti igaz, honfiúi köteleességünket, s akkor lesz Isten áldása is velünk, mely óhajításom és felkérésém kifejezése után, újból is üdvözlöm nemes Fogarasmegye bizottsági gyűlését, üdvözlölve annak itten megjelent tagjait egyenként, ezennel Fogarasmegye rendes évi tavaszi közgyűlését megnyitom.

II.

Fogarás, 1886. június 12.

— Megyei élet. *) —

Fogarasmegye ez évi tavaszi megyebizottsági közgyűlését folyó hó 7, 8, és 9-én tartotta meg az ujonnan épített megyeház díszes nagy termében.

A gyűlést megelőző ősi szokás szerint az új épület fölszentelése tartatott meg és pedig tekintettel a helyi viszonyokra, a fölszentelést valamennyi nemzetiség és felekezet papjai teljesítették, először a rom.

kath. vallás szertartása szerint fötszentelő P. Simon Jenő szent-ferenczrendi zárdafőnök, vikarius és konzonatorator segédletével; azután a görög kath. és gör. keleti vallás szertartása szerint fötszentelő Micu Sándor gör. kath. érseki vikarius, segédlelkésze és fötszentelő Dán János gör. keleti esperes helyettes segédletével; azután Pánczél Károly helybeli ev. ref. pap magyar és Abraham Frigyes ágost. evang. lelkész német nyelven tartottak fölszentelő beszédet és imát.

A díszes nagy termet zsúfolásig megtöltött közönség arcán az öröm és meglegedés tükrözőtt vissza, hogy végre megyénk is eljuthatott oda, hogy saját erejéből és számára nemcsak fölépíthette ezen díszes megyeházát, hanem már a közhasználatnak is átadhatva, a különböző nemzetiségek és vallásfelekezetek békés jó egyetértése mellett kérheti mindenik saját szertartása mellett a mindenhatót, hogy ezen épületben a méltányosság, igazság és testvéri szeretet honoljon, mint az alkotmányosság egyik bástyája, a hazafias ügyek temploma századokon át szilárdon álljon.

A fölszentelési aktusról szerkesztett jegyzőkönyv fölolvása és aláírása után nagyváradi és teleki Horváth Mihály főispán ur ő méltósága ezen házban tartandó gyűlések elsejé gyönyörű beszéddel nyitotta meg. (Lapunk más helyén találja az olvasó! — Szerk.) melyet a gyűlés hosszantartó éljenzések között egész terjedelmében jegyzőkönyvbe igatni határozott.

A gyűlés terjedelmes tárgysorozatának rendén Gramoiu Dániel alispán a múlt évről szerkesztett jelentését olvasván föl, abból mint fontosabb közérdekűeket a következőket említhetem föl: Fogarasmegyében az 1885-ik évben volt 87 virilista, kik közül a legtöbb adót fizető 1044 frt 69 kr, a legkevesebbet fizető 95 frt 38 kr állami adót fizet. Beadatott 10412 ügyszer, melyekből elintéztetett 10396 darab, továbbá 472 kihágásos ügyszer, s ezekből ellátatott 410 drb; kivándorlási eset volt 2, települési egy sem; kiadatott 828 drb, egy éves 1298 15 napos utlevél.

A hivatalos pénzek őrzése végett a községek költségén mindenik szolgabírói iroda részére beszerezett egy-egy 95 frtos kis Wertheim-féle pénzszekrény. (Folytatása következik.)

A közönség köréből. *)

Bűösü.

Azon tisztelt barátainknak és ismerőseimnek, kiknél idő rövidsége miatt személyesen nem tehettem tiszteletemet, Brassóból történt áthelyezésem alkalmából ez uton mondom isten hozzádot. Tartsanak meg továbbra is szíves emlékeztükben.

Brassó, 1886. június 14-én.

Schwarz Fülöp,
m. kir. honvédszázados.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Medardus uram nem vall szégyent az idén sem. Szakadatlanul esik, a minek ugyan a gazdák talán nem annyira, de annál inkább bosszankodik a kirándulni vágyó közönség, de leginkább a vendéglősök. Egy kis derült idő csakugyan nem ártana.

Személyi hír. Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága családjával együtt f. hó 15-én este a személyvonattal Budapestre városunkba érkezett.

Lipthay István miniszteri-, Berndák Sándor osztálytanácsos és Klima főállami állatorvos urak megyénk állategészségügyi viszonyainak megvizsgálására ma városunkba érkeznek.

Megyei ügyek. Folyó hó 23-án tartatik a megyei számonkérő szék 26-án állandó választmánygyűlés és 30-án törvényhatósági közgyűlés.

Állami szállítások. Említettük, hogy a miniszterelnök Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága közbenjárására biztosította a brassói posztosoknak a csendőrség és fővárosi államrendőrség posztoszállítását. Ez alkalomból a brassói kereskedelmi és iparügylet kérvényt terjesztett fel a miniszterelnök urhoz, hogy a csendőrség és fővárosi államrendőrség lábbeli és kalapszükségletét kizárólag Brassóból fedezze s erre adjon sürgős megbízást, valamint a posztosok által szállítandó posztot is helybeli szabókkal készíttesse el. Alapos reményünk van hinni, hogy e kérvény nem lesz eredménytelen s így egyszerre segítve lenne egy időre legalább e három iparágon.

Vásár-elhalasztás. Az idei brassói tavaszi vásár a közbeeső Urnapja miatt, nem — mint irtuk — f. hó 22-én, hanem az ünnepet követő héten fog megtartatni.

„Az böcsület.” A pünköshti brassói látogatás igen szomorú volt egy csiki asszonyra, nézve. — Bejött egyetlen szemefényét, az ő drága leányát meglátogatni. Elmegy leánya gazdájához, hogy anyai keblére ölelje szépséges magzatját. De oh kegyetlen sors! Ott értesül, hogy a leány idegen tulajdon elcsatolásáért hüvösön ül. A szegény, becsületes

nőre ez oly nagy hatással volt, hogy röviddel e hír után szívészélhűdésben meghalt. Szegény anyá!

Szerencse fel! Mint teljesen szavahihető helyről értesülünk, a legutóbbi bécsi huzáson Fortuna istenasszony Czinege István főgymnasiumi tanár felé fordítá mosolygó arcát. A derék tanár ur csinált egy — ternet.

Vámháboru. A brassói kereskedelmi és iparkamara f. év június hó 8-án tartott ülésében csaknem egyedül azon intézkedésekkel foglalkozott, melyek a folyó hó 1-től a Romániával szemben beállott vámhárc következtében kétségbe ejtett iparunk fenntartása céljából teendő, illetőleg a magas kormánytól remélhetők és midőn a kereskedelmi és iparkamara iparunk nehéz helyzetét áttekinté, határozatilag kimondta, hogy a Romániával szerződési tárgyalások eredménytelenségét legmélyebben sajnálja és azon reménynek és óhajításnak ad kifejezést, miszerint az azután mindkét részből megkezdett vámhárc nem sokára ismét barátságos és szerződészerű állapotokhoz vezetend. Ezen nyilatkozat a nagyméltóságú kereskedelmi miniszter urnak egy tiszteletteljes előterjesztésben felterjesztetett.

Dalestély. A dalegylet f. hó 14-iki estélye minden tekintetben fényesen, sőt várakozáson fölül sikerült. A terem telve volt közönséggel, mely minden egyes piécet többszörösen megtapsolt. Csak a meghívók kézbesítésén meglátszott, hogy Józsa Mihály titkár nincs itthonn.

Nyílt számadás. A bolonyai város-részben felállítandó „kisdedovó” felszerelése javára f. évi június hó 6-án a Nr. 1. helyiségében rendezett zeneestély alkalmával volt: Bevétel: Belépti jegyekből (332 drb. à 50 kr) 166. frt Műsorok eladásából 2frt 75 kr. Felülfizetésekből 9 frt 05 kr. Összes bevétel 177. frt 80 kr. Ezzel szemben összes kiadás 31 frt 80 kr. tiszta jövedelem 146 frt. Felülfizetiek: A brassói „M. Dalegylet” 5 frt, Schmied Mariska k. a., 2 frt, dr. Vajna Gábor 1 frt, Szentpéteri János 50 kr, Nagy István 50 kr, László Dénes 5 kr. Fogadják az adakozók a jótékony célért mély köszönetünket; valamint hálás köszönetünket nyilvánítjuk Benda J. ezredes urnak, azon kiváló előzékenységeért, hogy a katona zenét díj nélkül átengedni sziveskedett. Brassó, 1886. június 12. A rendezőség.

Öngyikosság. Gyulafehérváron — mint értesülünk — Totzauer postatiszt, ki egy ideig városunkban is volt állomásozva, föbe lőtte magát. Végzetes tettének okát szerelmi viszonyban keresik.

Törvényszéki esarnok. A brassói királyi törvényszék mint II. od foku bíróság által 1886. évi június 17-én tartott nyilvános bűnügyi ülésben előadatott Farcs di Eufrozina elleni becsület sértési ügy; Horsta Nicolae és társai elleni becsület sértési ügy; Naftura Juon George ellen tulajdon elleni kihágás iránti ügye.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

Hivatalos.

Szám 185/1886. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a nagy-szebeni kir. törvényszéknek 1886. évi 1367. számú végrehajtást elrendelő és a kir. járásbíróságnak 1886. évi 1306. számú kiküldő végzése folytán a nagy-szebeni „Albina” hitelintézet végrehajtató részére *Bereczky Gábor és társa* végrehajtást szenvedők ellen 275 frt. o. é. tőke s járulékaik iránt kielégítésképen bíróság lefoglalt és 460 frtra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbíróságnak 1886. évi 2168. számú végzéseivel 275 frt. tőke, ennek 1885. év július hó 26. napjától járó 6% kamatai s eddig összesen 55 frt. 05 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ügyvéd dr. Russu ur végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésére a 185/1886. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett törvényzikk 103. §-ára, az árverésnek Sz.-Vesződön és Bolyában végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határnapul 1886. évi június hó 17-ik napjának Bolyában délelőtti 10 és Sz.-Vesződön délutáni 3 órája kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt I. Sz.-Vesződi Csizmas Nicolaunál 2 fehér szőrű ökör, 1 fekete kanca, 1 fekete paripaló, 1 vasalt lőszekér, 1 vasalt ökörszekér, 1 fehér borjuzó tehén; II. Bolyai Weber Mihálnál 1 szürke kanca szopó csikóval, 1 szürke vén kanca, 1 fekete 1-éves paripaló a legtöbbetigérőnek, az idézett törvényzikk 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az árvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy előbbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényzikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Medgyesen, 1886. június hó 3-án.

Láng Róbert,
kir. bír. végrehajtó.

*) A közbeeső ünnep miatt késett.

Szerk.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállalunk.

A szerk.

HIRDETMÉNYEK.

Ad 4452/1886. számhoz

Árverési hirdetmény.

A brassói kir. járásbírói kiküldött részéről közhírre tetetik, miszerint a brassói kir. járásbírósnak 4452/86 számú végzése folytán *Orendi Frigyes* ellen 30 frt. tőke s j. erejéig *Jekel Gyula* brassai ügyvéd részére bíróság lefoglalt több rendbeli ingóságok, jelesül 325 frtra becsült butorneműek, Brassó helységben nevezett alperes lakásán fekete-utca 246. h. sz. a. f. é. **junius hó 25-ik** napján 2 órakor délután a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett nyilvános árverés útján el-fognak adni. A lefoglalt ingóságok ne-taláni elsőbbségi igénylői figyelmeztetnek, hogy jogukat alóírt kir. bir. kiküldöttnél az árverés kezdeteig szabályszerűen ér-vényesítsék, mert különben igényeik figyel-men kívül fognak hagyatni.

Brassó 1886. junius hó 11-én.

(267) Winkler András,
kir. bírósági kiküldött.

Aviso!

Sabadeanu J.

CZIPŐ- ÉS KALAPRAKTÁRABAN

Nagy-utca, 493. szám
a bolthelyiség változtatása mi-
att az összes cikkek leszállított
áron adatnak el.

3-3

Szám 462/1886.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium az 1886. évi május hó 25-én kelt 28775. számú rendeletével a Segesvár—Fogarasi hadá-szati uton Fogaras—Galacz közt lévő Olt-hid artéri részének helyreállítását 4818 frt 81 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatási-sának biztosítása céljából az 1886. évi **junius hó 25-ik** napjának délelőtti 10 órá-jára a fogarasmegyei m. kir. államépíté-szeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásá-nak elvállalására vonatkozó, az engedé-lyezett költség után számítandó s a rész-letes feltételekben előírt 5%-nyi bánat-pénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitű-zött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hi-

1-1.

vatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figye-lembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatko-zó műszaki művelet és részletes feltéte-lek a nevezett m. kir. államépítészeti hi-vatalnál a rendes hivatalos órákban, na-ponkint megtekinthetők.

Fogarás, 1886. junius hó 3-án.

(260) 2-3

Sompek József,
kir. főmérnök.

Szám 471/1886.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1886. évi ju-nius hó 2-án kelt 16880. számú rende-le-tével a Torda—Nagy-Szeben—Brassói ál-lamút 176—177. klm. szakaszán lévő Szkoréi meredek hegyi-út áthelyezési mun-kái helyreállítását 3561 frt 34 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantat-sításának biztosítása céljából az 1886. évi **junius hó 25-ik** napjának délelőtti 10 órája a fogarasmegyei m. kir. államépíté-szeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtá-sának elvállalására vonatkozó, az enge-délyezett költség után számítandó s a rész-letes feltételekben előírt 5%-nyi bánat-pénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitű-zött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hi-vatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figye-lembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonat-kozó műszaki művelet és részletes felté-telek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Fogarás, 1886. junius hó 5-én.

(261) 2-3

Sompek József,
kir. főmérnök.

Szám 472.—1886.

HIRDETMÉNY.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1886. évi ju-nius hó 2-án kelt 13985. számú rende-le-tével a Torda—Nagy-Szeben—Brassói ál-lamút 199—200. klm. szakaszán lévő 344. számú hid kijavítási munkái helyre-állítását 1181 frt 28 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatosi-tásának biztosítása céljából az 1886. évi **junius hó 25-ik** napjának délelőtti 10 órá-jára a fogarasmegyei m. kir. államépíté-szeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának

elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mi-vel a későbbben érkezettek figyelembe vé-tetni nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes felté-telek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Fogarás, 1886. junius hó 6-án.

(262) 2-3

Sompek József,
kir. főmérnök.

Egy a leglátogatottabb és legszebb helyen fekvő
korcsma- és étkezési üzletben egy

derék, blztosíté..képes korcsmáros

azonnal is bevétetik, esetleg azon üzlet bérbe is adatik.

— Tudakozódni lehet ezen lap kiadóhivatalában és

Márk Sámuel

tulajdonosnál, Ó-Brassó, 1. sz. alatt.

(269) 1-2

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy **Bolonya, kút-utca 363. sz. alatt** (a „Fekete medvé” alul) lévő,

„Antalhoz”

címzett, ujonnan épült s minden kényelemmel berendezett vendéglőmet megnyitottam,

hol kitűnő borok s ízletes ételek jutányos árak s pontos ki-szolgálat mellett állnak a n. é. közönség rendelkezésére.

Kegyes pártfogásért esedezik

ANTAL JÁNOS,

vendéglős.

(239) 4 *

Nincs többé gyomorbaj!

Legdrágább vagyona

minden embernek az egészség. Az egészség fentartás szempontjából ajánlom az én kitűnő szeremet mindenféle gyomorbaj ellen; különösen hatásos a gyomor-gyengeségnél étvágyhiánynál, gyomorsavanygnál, puffadtságnál, kóli-kás bántalmaknál, gyomorhurtnál, émelygésnél, gyomorfájdalmnál, homok- és köképződésnél, tulságos nyálkasság ellen, undor és hányás ellen, főfájás ellen és minden tulságos étel és ital által megterhelt gyomorbajoknál. Egy háznál sem volna szabad hiányoznia a „Gyomor- és hideglelés elleni csöp-peknek.” — 1885. évi augusztus 13-án, midőn a kolera oly nagyban dühöngött Spanyolországban, kísérlettel végett küldtem oda ezen cseppekből, hol a kolera ellen meglepő sikerrel alkalmaztattak. — Ára egy üvegnek 1 frt 5 kr.; 3 üveg 3 frt; 6 üveg 5 frt 50 kr. használati utasítással. Egyedül s kizárólag a készítő **Lefkovich Tóbiás**-nál Budapesten, VI. kerület király-utca 36. sz. a. kapható. Vidéki megrendelések a díj e özetes bekül-dése mellett vagy utánvétellel teljesíttetnek. Naponként háromszori posta szétküldés a világ minden része felé.

(250) 1-5

Lakások.

Buzasor 559. szám alatt két szép világos szoba, me-lyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, **szen-t-Mihály-napjától fogva**, — továbbá 2 szoba s konyha azonnal kiadók.

A lakások külön-külön bejáratall ellátvák.

VASADI JÓZSEF
háztulajdonosnál.

Bővebb megtudható

(176) 7-

Kitüntetett:

A gráci 1880. évi orsz. kiállításán első díjjal.

A triest 1882. évi kiállításán bronz-éremmel.

A bécsi 1883. é. nemzetk. győztes díjazás. kiállításán ezüst-éremmel.

A torontál-megyei gazdas. kiállításán 1884-ben ez. díszoklevéllel.

A budapesti 1885. évi orsz. kiállításán a nagy éremmel

haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNIÉS

FORRÁS

hazánk egyik legzénsavdúsabb

SAVANYYUVIZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajában. Általában a víz mindazon körökkel kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveztségnek örvendő.

Kizárólag
forrást
Édeskuty L.
m. kir. udv.
szállítónál
Budapesten.

Ugysintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack 1.800,000 palack.